

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. vasario 17 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Andžej Maciejevski, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Algirdo Taminsko, susipažinusi su 2021 m. vasario 9 d. gautu ieškovo M. P. kasaciniu skundu dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. gruodžio 10 d. sprendimo peržiūrėjimo,

nustatė:

Ieškovas M. P. padavė kasacinį skundą dėl Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. gruodžio 10 d. sprendimo peržiūrėjimo, kuriuo iš dalies patenkintas jo ieškinys dėl automobilio pirkimo-pardavimo sutarties nutraukimo ir žalos atlyginimo – jam iš atsakovo D. Ratkevičiaus priteista 860,42 Eur žalos atlyginimo.

Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuoti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovo M. P. paduotas kasacinis skundas grindžiamas įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo taisyklių pažeidimu, CK 6.189 straipsnio 6.334 straipsnio 1 dalies 4 punkto ir 6.431¹ straipsnio netinkamu taikymu bei nukrypimu nuo kasacinio teismo praktikos dėl naudoto daikto kokybės ir keliamų reikalavimų ir nekokybiškų naudotų automobilių grąžinimo. Kasaciniame skunde nurodoma, kad teismai nenustatė reikšmingų bylos faktinių aplinkybių, nesivadovavo tuo, kad sutarties šalys atskirai neaptarė parduodamo automobilio kokybės reikalavimų, bet abi šalys laikė, jog automobilis yra techniškai tvarkingas ir juo galima naudotis pagal jo tiesioginę paskirtį. Byloje nėra įrodymų, kad atsakovas būtų ieškovui atskleidęs esminius automobilio kokybės trūkumus. Ieškovo nuomone, parduoto automobilio trūkumai buvo esminiai, nes dėl jų jis negalėjo naudotis automobiliu, neatlikęs investicijų į remontą. Atsakovas pripažino, kad sutartyje nenurodė apie automobilio dalyvavimą eismo įvykiuose, t. y. neįvykdė CK 6.431 straipsnio imperatyvios pareigos nurodyti sutartyje duomenis apie automobilio dalyvavimą eismo įvykiuose, todėl apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai atsisakė savo iniciatyva konstatuoti niekinio sandorio fakto.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamo apeliacinės instancijos teismo sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos, ir kad šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtam teismo sprendimui priimti.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Andžej Maciejevski

Gediminas Sagatys

Algirdas Taminskas